

TAUTIŠKUMO MOKYKLA

Judita Stankutė

Plungės Mykolo Oginskio meno mokykla, Lietuva

Su Šiaulių rajono Bubių pagrindinės mokyklos direktoriumi Reimundu Varapicku kalbasi žurnalo redakcinės kolegijos narė Judita Stankutė. Tai mokykla, kurioje puoselėjamas tautiškumas.

Mokyklos direktorius – tikras šiaulietis, čia gimęs, augęs, mokslus ėjęs Didždvarėje (buv. 5-oji vid.mokykla), Šiaulių pedagoginiame institute (dabar Šiaulių universitetas). Auklėtas tautiškų, patriotiškų žmonių, kuriems lietuviybė, tautos kultūros, švietimo raida visada buvo ir yra labai svarbu.

Tad abejingai „stovėti po medžiu“ niekaip negalėtų, tuo labiau dabartiniu „sodybų tuštėjimo“ metu, kai Lietuva traukiasi, nyksta. Pedagogu dirba jau ketvirtą dešimtmetį, Bubiuose – keturiolikti metai. Mokyklos vadovybės tobulinimo mokėsi Danijoje, Suomijoje. Politika aktyviai domisi nuo Sąjūdžio, dalyvauja tautininkų veikloje, nuo 1998 m. iki 2003 m. Šiaulių rajono tarybos narys. Laisvalaikio pomėgiai: kūryba, kolekcionavimas, kraštotyra, keliavimas.

Kaip buvo įkurta mokykla? Papasakokite apie ją, jos istoriją.

Bubių mokykla gyvuoja nuo 1899 metų, kai vietinio dvaro savininkas Dmitrijus Zubovas įkūrė pradinę mokyklą, savo lėšomis ją išlaikė, mokė ir lietuvių kalbos. Nuo 1918 metų – valstybinė lietuviška pradinė mokykla, nuo 1962 metų – aštuonmetė, 1999 metais jau dešimtmetė pagrindinė.

1967 metais persikelia į naują pastatą. Planuota, kad Bubiuose veiktų vidurinė, tam 1986 m. pastatomas erdvus priestatas. Šiuo metu mokykloje ugdoma daugiau negu 150 vaikų nuo 3 metų, vykdomos ikimokyklinio, priešmokyklinio, pradinio, pagrindinio ugdymo programos, veikia meno, sporto mokyklų filialai, dirba 28 pedagogai.

Jūsų mokykla žinoma kaip tautiškumą puoselėjanti ugdymo įstaiga. Kaip jums sekasi ši ypatinga misija?

Mokyklos prioritetai – etnokultūra, sportas, ugdymo kokybė. Mokykloje ir apylinkėse yra keletas tautiškumą padedančių ugdyti erdvių: mokyklos muziejus „Klėtis“ su prieklėčio scena, piliakalnis, kur iki 15-ojo amžiaus stovėjo istorinė žiemgališka pilis, Jautmalkės amatų centras. Ypač daug lemia vadovo pozicija, mokyklos bendruomenės nusiteikimas ir siekis

išlaikyti, puoselėti tautos tradicijas, paveldą. Į veiklos planą būtinai įtraukiame ne tik valstybines šventes. Renginiais paminime Baltų vienybės (pergalės Saulės mūšyje) dieną, Užgavėnes, šeimų, amatų dienas. Turime tautinių šokių būrelį ir neseniai įsigytų tautinių rūbų.

Pastaruoju metu itin daug diskutuojama apie pilietiškumo ugdymo svarbą. Ar įmanomas pilietiškumas be tautiškumo? Kokia jūsų pozicija šiuo atveju? Ar įmanoma pilietiškumo ir tautiškumo dermė?

Lietuvos piliečiai yra įvairių tautybių, piliečio pareigas vykdyti būtina visiems. Tauta yra pirminė, suvereno teises išreiškia sukurdamą savo valstybę ir pilietybę, taip apsaugodama tautą, jos kalbą, paveldą. Koks pilietis, jei nemoka valstybinės kalbos, mitinguoja prieš jos mokymus, pažeidžia šalies įstatymus, nors yra didžiai tautiškas savo tautai. Pilietiškumo ir tautiškumo dermė įmanoma ir pageidautina. Tą dermę ardo priešiškos ambicijos ir suvereno tautos silpnosios grandys.

Ar jūsų mokyklos mokiniai dalyvauja įvairiose olimpiadose, varžybose, konkursuose? Papasakokite apie neformalųjį ugdymą mokykloje?

Mokiniai gana sėkmingai dalyvauja dalykinėse Šiaulių rajono mokinių olimpiadose, prasimuša netgi į respublikines ir tampa laureatais. Žvaigždučių apdovanojimuose kasmet dalyvauja nemažas būrelis mūsų „moksliukų“. Aktyviai dalyvaujame ir sporto varžybose, laimime daug kur, ypač sekasi jauniems futbolininkams, lengvaatlečiams, europinio lygio taurių yra laimėję radiopelengacijos sporto entuziastai. Paskutinis reikšmingas pasiekimas – ketvirtoji vieta TAFISOS (pasaulio neolimpinių sporto šakų) žaidynėse tarp mokinių komandų. Kūrybingai dirba popamokinės veiklos būreliai, įdainuota ir jau išleista vaikų dainų knyga „Namai“, apsilankiusius mokykloje nustebina dailės studijos narių darbų gausa, meniškumas, teko atidaryti savo „Laiptų galeriją“. Viską sunku būtų išvardinti. Mokykloje veikia 14 būrelių.

Pažvelgus platesniu kampu matyti, kad šiandieninis pasaulis globalizuotas. Kaip išsaugoti tautiškumą tokiam kontekste? Koks pagaliau pilietiškumo ir tautiškumo santykis globaliame pasaulyje?

Jau girdime pasakymų, pasigyrimų, kad esąs pasaulio žmogus. Gana keistas požiūris, visi mes esame Žemės pasaulio žmonės, tokį pagyrūną įvardinčiau kaip žmogų be vietos, be savasties. Su globalizmu atėjo ir nepamatuotas vartotojiškumas, materializmas, skatinantis ieškoti „riebesnės“ vietos, šalies, kur būtų galima gauti kuo daugiau. Šito kaina – pradanginamos turėtos kultūrinės, kalbinės vertybės. Tai jau pavojinga, naikinama pasaulio tautų įvairovė. Neseniai teko išgirsti kalbant, kad laikas šalių tautininkams vienytis, nes pavieniui atsispirti pasaulį niveliuojančiam globalizmui sunkiai bei įmanoma. Tiek gamtos, tiek žmogiškoji įvairovė yra didžiosios vertybės, jas būtina apsaugoti nuo piniginų globalistų. Prie valstybių vairo turėtų stoti susivieniję tautiškieji.

Ko palinkėtumėte mūsų žurnalo skaitytojams?

Aktyvaus dalyvavimo, teisingo pasirinkimo.

Kalbėjosi Judita Stankutė